

siges, at naar Staten har gjort dette, maa de, som henvende sig til udenlandske eller indenlandske Selskaber, dømme selv, der er i alt Fald aabnet en Adgang for dem, som ville være sikre, til at vide, hvor de skulle henvende sig for at blive godt behandlede. Det har jeg ment, ikke mindst fordi Kontrollen med de udenlandske Livsforsikringsselskaber frembyder ganske overordentlige Vanskeligheder, hvis den skal blive effektiv. Men der er i den Henseende i de sidste fem Aar — det vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa — fremkommet en stor Forskel i Opfattelsen herhjemme, idet man nu er meget bekymret med Hensyn til en Række indenlandske Livsforsikringsselskaber eller Kvasilivsforsikringsselskaber, som aldeles ikke tilfredsstille de Fordringer, der maa stilles til solide Livsforsikringsselskaber, medens vi tidligere talte mest om de udenlandske Livsforsikringsselskaber. Der er et Krav, som det ærede Medlem selv har gjort sig til Talsmand for, ligesom senere andre have gjort det, og der blev vedtaget en Dagsorden her i Landstinget, der udtalte sig om en Livsforsikringslovgivning herhjemme for at beskytte Befolkningen, og naar vi ville have en saadan, kan det ikke hjælpe, man kommer med et eller andet, som ikke yder nogen som helst Udsigt til Beskyttelse. Det er altsaa det ærede Medlems og den samlede Rigsdags Opfordring, som Regeringen har efterkommet, og der vejer det for saa vidt meget lidet, hvad min private Mening er eller har været, men i hvert Fald er den Mening, jeg nu har, i Overensstemmelse med det Lovforslag, som er fremsat, og med det Ønske, som Rigsdagen har næret om, at man burde lovgive paa dette Omraade, da det ellers vilde komme til at gaa galt. Naar jeg siger dette, kunde jeg tænke mig, at man kunde have nogen Interesse af at gøre sig bekendt med visse Livsforsikringsselskaber, som virke her til Lands, uden nogen Angivelse af Bestyrelse, uden nogen Angivelse af Bopæl eller noget som helst. Der er formodentlig Folk, som gaa omkring med saadanne Papirer og faa godtroende Mennesker til at betale sig saa og saa mange Kroner ved at bilde dem ind, at de saa ere livsforsikrede, saa langt ere vi altsaa nede. Her har jeg et saadant Papir vedrørende „Dansk Børne- og Alderdomsforsørgelsesselskab“ Løven. Det siges at være „oprettet, garanteret og bestyret af gode, bekendte danske Mænd“, „Præmierne ere meget lave“. „Dersom De grundig gennemgaar „Løvens“ Præmier, vil De

altid finde, at det ubetinget har store Fordele for den forsikrede“. „Løvens Hovedkontor er i Kjøbenhavn“. Jeg tror, at „Løven“ er et Rovdyr af Rang, jeg tror ganske sikkert ikke, at de, som indlade sig med den, ere vel fjerne. Samtidig averterer den efter Agenter, der „antages saavel i By som paa Land. I enkelte Byer søges en Hovedagent, som kan stille Kaution for Inkasso“. Det var en Prøve. En anden blev nævnt af den ærede første Taler i Gaar (P. G. C. Jensen). Jeg ved ikke, om han selv var i Besiddelse af det nævnte Dokument, eller om jeg har omtalt det for ham, jeg er i alt Fald i Besiddelse af et Dokument, som svarer til den Beskrivelse, det ærede Medlem gav paa et enkelt Punkt. Det er noget, der kalder sig „Interessent-Dokument“ — man kunde ogsaa kalde det et interessant Dokument — for „Selskabet „Norden““ og det er udrustet med det danske Vaaben med Vildmænd — det er i øvrigt aldeles forbudt — det er trykt med rødt og blaat paa hvidt, at „Selskabet „Norden““ tegner Policier for saa og saa mange Hundrede Kroner, og at der „som Betaling for Policen er betalt 1 Kr. 50 Øre, hvorfor her ved kvitteres“. Det er underskrevet Carl R. Christensen, Sct. Jørgens Allé Nr. 3. Dette Interessent-Dokument indeholder blandt andre mærkelige Forsikringsbetingelser i § 14-den, som det ærede Medlem antydede: „Direktøren hæfter som Garant for Selskabet med alt, hvad han „maatte“ eje. Eventuelt Overskud tilfalder ham som Honorar“ og derneden staar der: „Selskabet garanterer kun for Betingelserne, der ere anførte i dette Dokument“. Der er en hel Serie af saadanne Selskaber, og det skal være mig en Tilfredsstillelse at overlevere disse Selskabers meget skønne Navne — det er næsten det kønneste ved dem — til det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med den foreliggende Sag. Jeg tror, at det samtidig vil kunne konstateres, at det netop er i de allersidste Aar, at disse Selskaber ere opstaaede. Det er derfor ikke saa underligt, at nogen har kunnet forandre Mening om Betydningen af Kontrol med Livsforsikringsselskaber, hvad for øvrigt ogsaa, mere paa en anden Maade, det ærede Medlem (Oct. Hansen) har gjort, siden han for faa Aar siden vilde have en Kontrol, og i Dag ikke vil have Kontrol.

Man har fra forskellige Sider anket over den store Magt, som skal lægges i en Inspektørs Haand. Naar der er stillet et Forslag i denne Retning, er det ikke, fordi